

Beløb først til Udbetaling efter særlig Bevilling paa Finantsloven." Hvad vil det sige, mine Herrer! Det vil sige, at vi skulle begynde forfra igjen med disse — ja, det er et stærkt Udtryk — aandelige Torturer, hvori Hær og Flaade have levet, fordi de ikke vidste, om de fik det Nødtørstige til Livets Ophold — ikke som Menesste, men som Militære. Her er altsaa stillet i Udsigt, at naar man først en Gang er kommet ud over den Stoppefæde, der opstilles i Form af en Indkomst- og Formueskat, saa har man denne Bræmse paa sig i Form af de aarlige Finantslove. For mig bliver det bedste Forslag uantageligt, saalænge slige Betingelser opstilles, men borttages de, saa er og bliver Realiteten den, at man vil paalægge Flaaden hele Ansvar for Danmarks Forsvar. Man lægger hele Vægten paa dens Skuldre, og dog indrømmer man den faktisk mindre, ikke blot i Penge, men man giver ogsaa disse Penge paa en tvivlsom Maade, og man fremhæver udtrykkelig, at man er meget i Tvivl, om Flaaden kan faae de eneste Skibe, som de fleste Officerer, danske og fremmede, ere enige om at betragte som de eneste, der kunne bruges i en Kamp mod Sjendens overlegne Flaade; nemlig Pantserfibe. Man siger udtrykkelig: det er ikke sagt, at vi ville gaa ind paa at give to Pantserfibe. Enhver Søofficer, der alvorlig læser dette Lovforslag, maa derfor dybt rørt takke Flertallet for den smigrende Tillid, det viser Marinen, men maa tillige føle sig stillet som den berømte Kapitain, hvem Keiser Soulouque bød Kommandoen over hele sit Kavalleri, et meget talrigt Regiment, som havde Alt, hvad det behøvede, undtagen Heste. — Jeg har nu usorbeholdent udtalt mig om min Stilling til selve Sagen og min Opfattelse af det Tilbud, der er fremkommet fra Flertallet. Hertil skal jeg kun knytte den Bemærkning, at, skjønt jeg i enkelte Retninger javner i Regjeringens Forslag en saa stærk Udvikling, som jeg kunde ønske, gaar det saa fuldt sammen med mine Anskuelse, at jeg af bedste Cone vil medvirke til Vedtagelsen af det og af Alt, hvad der leder hen i den af Regjeringen anviste Vej. Jeg gjør det i Bevidstheden af, at vi under vore nuværende Tilstande maa forholde os noget som i den virkelige Krig, hvor det gjælder, at de, der ville forsvare Alt, forsvare Intet, og jeg gjør det endvidere, fordi jeg finder, at det er en Pligt for os Alle ved alle mulige Midler at søge at komme om end blot et Skridt bort fra de fortvølede Tilstande, hvori vi for Diebliffet befinde os. Mine Herrer, Tilstanden er ikke blot fortvølet, men der begaas efter min Anskuelse ligefrem en Synd i mangfoldige Retninger, blandt Andet en Synd mod Finantserne, hvis betydelige Udgifter til Hær og Flaade ikke bære de Frugter, som de kunde og burde, men der begaas især en Synd mod hver den, der, naar Jæren kalder, skal offere Liv og Lemmer i en Kamp, som uomtvistelig vil falde tungt paa Alle, men for hvilken Dom-

men i Tilfælde af et ulykkelig Udsald vil falde over dem, der have kæmpet, ikke over dem, der have negtet Midlerne.

Klar. Jeg skal ikke indlade mig paa at omtale de større Forskjelligheder, der er mellem den høitærede Ministers Forslag og det os foreliggende Lovforslag, ei heller paa de mindre Forskjelligheder, der er mellem Forslaget, som det oprindeligt forelaa, og saaledes som det er modificeret ved Forslagene i det andet Thing fra Udvælgets Mindretals Side. Skulde jeg udtale min Mening overfor disse Forskjelligheder, vilde det være den, at min Overbevisning fører mig nærmere hen imod Ministerens Forslag usorandret, end saaledes som det er modificeret ved det nævnte Mindretals Forslag. Jeg skal saameget mindre gaa ind paa disse militære Spørgsmaal, som der jo endnu ikke har været Leilighed for os til at gjøre os bekendt med Sagens Alt og Bilag. Det tør imidlertid antages, at der vil blive aabnet Udgang for samtlige Things Medlemmer til at gjøre sig bekendt dermed. De korte Bemærkninger, jeg vil tillade mig at gjøre, angaa Tilvebringelsen af de til Udførelsen af de foreslaaede Forsvarsforanstaltninger fornødne Midler. Disse Midler angives i det samlede Overflag til et Beløb af c. 70 Millioner Kroner. Jeg skulde ikke anse det for urigtigt, foreløbigt kun at tale om 56 Millioner, thi de 14 Millioner til Kjøbenhavns Befæstning mod Landsiden staa jo endnu i en ikke lidet fjern Fremtid, og om dem votere vi ikke nu hverken direkte eller indirekte. Ikke at jeg vil udtale mig mod Kjøbenhavns Befæstning fra Landsiden, ingenlunde, men det forekommer mig, at dette Spørgsmaal ikke foreligger i Diebliffet, idet saa Meget staaer fast, at, selv om denne Befæstning ikke kunde naas, vilde man dog af alle Kræfter arbejde for at naae alt det Yrige, der er foreslaaet. Smidtidigt skal jeg gjerne blive staaende ved de 70 Millioner, og jeg skal da sige, at denne Sum ikke forkommer mig at fortjene den Betegnelse, som den saa ofte har faaet, og, hvis jeg ikke hørte feil, endog til af den sidste Laler. Jeg tror ikke, at den Sum af 70 Millioner tør eller bør betegnes som en relativt betydelig Sum. Jeg kan ikke falde den saaledes, navnlig ikke, naar jeg ser hen til det Formaal, hvortil den skal anvendes, og heller ikke, naar jeg ser paa vore finantsielle Kræfter i den Belysning, i hvilken de for Eiden vise sig for os. Det vil være ærede Medlemmer bekendt, at de sidste 3 Finantsaar fra 1ste April 1872 til 1ste April 1875 have vi haat en Formuefremgang af omtrent 26 Millioner Kroner. I 3 Aar have vi gjort denne Fremgang, hvori jeg endda ikke har medtaget det saa ofte omtalte Sernbaneaktiv. Medtager jeg dette, beregnet til Halvdelen af de Udgifter, som ere medgaaede til Sernbanerne, vil Fremgangen i de 3 Aar blive 31 til 32 Millioner. Paa den ene Side sætter jeg For-